

Prázdninové okénko do historie

Hlubokých Mašůvek

Z historie Mariánského náměstí

Od počátku 18. století začaly být v kostelíku slouženy pravidelně bohoslužby. Nejdříve sem docházeli, od roku 1744 již trvale bydleli, kněží z premonstrátského kláštera v Louce. Přicházely desítky procesí z blízkého i vzdálenějšího okolí, dokonce i z Rakouska. Po zrušení louckého kláštera byli sem od roku 1794 dosazováni světší kněží. Roku 1860 byla zrušena závislost zdejšího poutního kostelíka na kostele přímětickém a byla zde zřízena samostatná duchovní správa.

V r. 1860 byl zřízen v obci hřbitov (do té doby se pochovávalo v Přímětících) a Kalvárie s dřevěnými kapličkami Křížové cesty. V r. 1882 byla nad kůrem přistavěna věž a v ní umístěny zvony, které byly předtím ve věži nad presbytářem. V r. 1905 bylo prostranství Úlehly (dnešní Mariánské nám.) vysázeno lipami. V r. 1913 pořízeny varhany. V r. 1924 byl před kostelem postaven pomník padlých I. světové války. V r. 1932 v kostele a na faře instalováno elektrické osvětlení. V letech 1949 - 1953 byla provedena přístavba kostela s věží a byl vybudován poutní areál. R.1958 provedena úprava hlavního oltáře. V r. 1975 přistavěna sakristie, v r. 1981 pořízeny nové varhany, v r. 1988 na průčelí kostela instalována mozaika P. Marie de Foy s adorujícími anděly, v r. 1998 vyměněny krovy a položena nová krytina na "starém" kostele. V r. 2008 pořízen nový kříž a pozlacený báně.

V r. 2009 a 2010 byla provedena oprava fasády kostela a věže, namalovány nové sluneční hodiny. V soutěži o nejlépe opravenou památku, kterou vyhlásil Jihomoravský kraj, získal v r. 2011 zdejší kostel 2. místo.

Budova fary č.p. 2

V r. 1744 bylo obydlí pro poustevníka přestavěno na prostornější pro kněze. K faře náležela stodola, která stávala mezi budovou fary a kaplí sv. Anny. Byla zbořena v r. 1948 a na její místo byl z prostranství před vchodem do kostela přemístěn pomník padlých (zbudován v r. 1924).

Na farní zahradě stávala "kaplanka", ta v letech 1946 - 1949 sloužila jako klubovna Junáka. V r. 2002 byla provedena sadovnická úprava farní zahrady a postaveno zde pět dřevěných chatek a klubovna, býv. kaplanka byla přebudována na kuchyňku a přistavěny k ní WC a umývárny pro ubytované v chatkách. Farní kůlna byla upravena na výstavní místnost. U vchodu byla ve spolupráci Obce a Farního úřadu postavena budova WC pro potřeby poutníků. V r. 2007 bylo přebudováno a zatepleno podkroví a pořízena nová střešní krytina. V letošním roce byl přistavěn přístřešek pro posezení na zahradě.

Prázdninové okénko do historie

Hlubokých Mašůvek

Z historie Mariánského náměstí

Od počátku 18. století začaly být v kostelíku slouženy pravidelně bohoslužby. Nejdříve sem docházeli, od roku 1744 již trvale bydleli, kněží z premonstrátského kláštera v Louce. Přicházely desítky procesí z blízkého i vzdálenějšího okolí, dokonce i z Rakouska. Po zrušení louckého kláštera byli sem od roku 1794 dosazováni světší kněží. Roku 1860 byla zrušena závislost zdejšího poutního kostelíka na kostele přímětickém a byla zde zřízena samostatná duchovní správa.

V r. 1860 byl zřízen v obci hřbitov (do té doby se pochovávalo v Přímětících) a Kalvárie s dřevěnými kapličkami Křížové cesty. V r. 1882 byla nad kůrem přistavěna věž a v ní umístěny zvony, které byly předtím ve věži nad presbytářem. V r. 1905 bylo prostranství Úlehly (dnešní Mariánské nám.) vysázeno lipami. V r. 1913 pořízeny varhany. V r. 1924 byl před kostelem postaven pomník padlých I. světové války. V r. 1932 v kostele a na faře instalováno elektrické osvětlení. V letech 1949 - 1953 byla provedena přístavba kostela s věží a byl vybudován poutní areál. R.1958 provedena úprava hlavního oltáře. V r. 1975 přistavěna sakristie, v r. 1981 pořízeny nové varhany, v r. 1988 na průčelí kostela instalována mozaika P. Marie de Foy s adorujícími anděly, v r. 1998 vyměněny krovy a položena nová krytina na "starém" kostele. V r. 2008 pořízen nový kříž a pozlacený báně.

V r. 2009 a 2010 byla provedena oprava fasády kostela a věže, namalovány nové sluneční hodiny. V soutěži o nejlépe opravenou památku, kterou vyhlásil Jihomoravský kraj, získal v r. 2011 zdejší kostel 2. místo.

Budova fary č.p. 2

V r. 1744 bylo obydlí pro poustevníka přestavěno na prostornější pro kněze. K faře náležela stodola, která stávala mezi budovou fary a kaplí sv. Anny. Byla zbořena v r. 1948 a na její místo byl z prostranství před vchodem do kostela přemístěn pomník padlých (zbudován v r. 1924).

Na farní zahradě stávala "kaplanka", ta v letech 1946 - 1949 sloužila jako klubovna Junáka. V r. 2002 byla provedena sadovnická úprava farní zahrady a postaveno zde pět dřevěných chatek a klubovna, býv. kaplanka byla přebudována na kuchyňku a přistavěny k ní WC a umývárny pro ubytované v chatkách. Farní kůlna byla upravena na výstavní místnost. U vchodu byla ve spolupráci Obce a Farního úřadu postavena budova WC pro potřeby poutníků. V r. 2007 bylo přebudováno a zatepleno podkroví a pořízena nová střešní krytina. V letošním roce byl přistavěn přístřešek pro posezení na zahradě.

Kaple svaté Anny

Cestou ke kostelu Navštívení Panny Marie nás na Mariánském náměstí upoutá kaple svaté Anny, která je kulturní památkou č. 6297. Byla postavena v druhé čtvrtině 18. století. Jak k jejímu zbudování došlo?

V 18. století dostal zdejší kostel vzácný dar - částku z ostatků svaté Anny, matky Panny Marie. Podle tradice dovezl císař Karel IV. z Francie ostatky sv. Anny od kardinála, který se později stal papežem Klementem VI. Daroval je ženskému klášteru v Pustiměři. Když tento klášter v r. 1588 zanikl, dostaly se ostatky do kaple sv. Anny u katedrály v Olomouci a odtud byla později jejich částka darována do Hlubokých Mašůvek. K tomu byl zřízen důstojný stánek postavením kaple před kostelem. V kapli je velká kamenná socha sv. Anny s neobvyklým atributem - 2 hrdličkami jako chrámové oběti chudých. Socha byla na počátku 20. století polychromovaná malířem Cyrilem Čeloudem z Třebíče.

Ve výklencích bočních stěn jsou dvě dřevěné sochy svatých knížat, pravděpodobně sv. Václava a sv. Leopolda, národních patronů Čech a Dolního Rakouska, které před r. 1900 bývaly na bocích hlavního oltáře.

Za oltářem kaple jsou odložené staré berle a poutní křížky, které zde z vděčnosti zanechali uzdravení poutníci. O berlích se vypráví, že jeden chromý muž putoval ze Znojma na pouť do Hlubokých Mašůvek. Cestou musel na mnoha místech odpočívat. Když se v Mašůvkách uzdravil, berle zde zanechal. Z vděčnosti dal mezi Příměticemi a Mašůvkami postavit sedm kapliček k uctění sedmi radostí Panny Marie. Kaple je uzavřena kovovou kovanou mříží.

V minulosti se zde každoročně konala mše svatá při příležitosti Svatoanenské pouti, která bývala po svátku sv. Anny (26. července).

V r. 2009 a 2010 byla provedena oprava kaple. Zvětralé omítky byly odstraněny a nahrazeny novými. Do kaple bylo instalováno elektrické osvětlení, interiér byl opraven a nově vymalován. Zbývá ještě opravit sochy rytířů.

Po stranách kaple jsou další dvě evidované památky:

Socha sv. Ivo - jedná se o pozdně barokní sochu nalidovělé práce z třetí čtvrtiny 18. století. Socha je umístěna na podstavci s nápisem: Svatý Ivo, oroduj za nás. S největší pravděpodobností je tato socha přejmenovaná sv. Jana Sarkandra z doby před jeho blahorečením. Když k jeho blahorečení dlouho nedocházelo, bylo v osvětské době nařízeno tyto sochy odstranit. Často se to pak nejjednodušeji řešilo přejmenováním na jiného světce, ke kterému by se zpodobení mohlo hodit.

Socha sv. Jana Nepomuckého - jde o barokní sochařskou práci z druhé třetiny 19. století. Na podstavci je nápis. Svatý Jene, oroduj za nás.

Pokračování v dalším čísle Zpravodaje, Zdeněk Adámek

Kaple svaté Anny

Cestou ke kostelu Navštívení Panny Marie nás na Mariánském náměstí upoutá kaple svaté Anny, která je kulturní památkou č. 6297. Byla postavena v druhé čtvrtině 18. století. Jak k jejímu zbudování došlo?

V 18. století dostal zdejší kostel vzácný dar - částku z ostatků svaté Anny, matky Panny Marie. Podle tradice dovezl císař Karel IV. z Francie ostatky sv. Anny od kardinála, který se později stal papežem Klementem VI. Daroval je ženskému klášteru v Pustiměři. Když tento klášter v r. 1588 zanikl, dostaly se ostatky do kaple sv. Anny u katedrály v Olomouci a odtud byla později jejich částka darována do Hlubokých Mašůvek. K tomu byl zřízen důstojný stánek postavením kaple před kostelem. V kapli je velká kamenná socha sv. Anny s neobvyklým atributem - 2 hrdličkami jako chrámové oběti chudých. Socha byla na počátku 20. století polychromovaná malířem Cyrilem Čeloudem z Třebíče.

Ve výklencích bočních stěn jsou dvě dřevěné sochy svatých knížat, pravděpodobně sv. Václava a sv. Leopolda, národních patronů Čech a Dolního Rakouska, které před r. 1900 bývaly na bocích hlavního oltáře.

Za oltářem kaple jsou odložené staré berle a poutní křížky, které zde z vděčnosti zanechali uzdravení poutníci. O berlích se vypráví, že jeden chromý muž putoval ze Znojma na pouť do Hlubokých Mašůvek. Cestou musel na mnoha místech odpočívat. Když se v Mašůvkách uzdravil, berle zde zanechal. Z vděčnosti dal mezi Příměticemi a Mašůvkami postavit sedm kapliček k uctění sedmi radostí Panny Marie. Kaple je uzavřena kovovou kovanou mříží.

V minulosti se zde každoročně konala mše svatá při příležitosti Svatoanenské pouti, která bývala po svátku sv. Anny (26. července).

V r. 2009 a 2010 byla provedena oprava kaple. Zvětralé omítky byly odstraněny a nahrazeny novými. Do kaple bylo instalováno elektrické osvětlení, interiér byl opraven a nově vymalován. Zbývá ještě opravit sochy rytířů.

Po stranách kaple jsou další dvě evidované památky:

Socha sv. Ivo - jedná se o pozdně barokní sochu nalidovělé práce z třetí čtvrtiny 18. století. Socha je umístěna na podstavci s nápisem: Svatý Ivo, oroduj za nás. S největší pravděpodobností je tato socha přejmenovaná sv. Jana Sarkandra z doby před jeho blahorečením. Když k jeho blahorečení dlouho nedocházelo, bylo v osvětské době nařízeno tyto sochy odstranit. Často se to pak nejjednodušeji řešilo přejmenováním na jiného světce, ke kterému by se zpodobení mohlo hodit.

Socha sv. Jana Nepomuckého - jde o barokní sochařskou práci z druhé třetiny 19. století. Na podstavci je nápis. Svatý Jene, oroduj za nás.

Pokračování v dalším čísle Zpravodaje, Zdeněk Adámek